

fordi deres Forældre maa gaa paa Arbejde. Der findes i „Børnesagstidende“ i et Nummer, som udkom i 1913, en Skildring af, hvorledes saadanne Dagplejebørn har det, en Skildring, som godt kunde stilles ved Siden af de andre Skildringer, vi har hørt af, hvilke uheldige Forhold Børn kan komme til at leve under. Jeg henleder blot i Forbigaaende Opmærksomheden herpaa.

Endelig vil jeg indtrængende henstille, at man ved en Revision af Børneloven overvejer, om vort System for offentlig Børneforsorg: Værgeraadssystemet, ikke lader sig forbedre ved Laan fra de Systemer, man har i andre Lande, navnlig Amerika og Tyskland. Man vil vide, at der i de Forenede Stater, i Tyskland og andre Lande er oprettet særlige Børnedomstole, som behandler Sager mod Børn og unge Mennesker, der er kommet i Konflikt med Loven. Princippet i Børnedomstolene er, at ikke blot andre Midler end Straf skal anvendes overfor Børneforbrydere, men ogsaa, at det offentlige Organ, der konstaterer Forbrydelsen, og Organet, som behandler de paagældende Børn og unge Mennesker, skal være af en særlig Beskaffenhed. Det er blevet sagt en Gang og med Rette, at det er Nutidens Trang til Specialisering, vi møder her, Kravet om en sagkyndig Behandling af særegne Forhold, og, som man har Børnelæger, maa man have Børnedommere. Der kræves her en særlig Form for Samvirken mellem Retspleje, Opdragelse, Jura og Pædagogik. En af de mest bekendte Børnedommere, Lindsay, i Denver i Colorado i De forenede Stater, har en Gang udtrykt Hensigten med disse Børnedomstole saaledes: Naar et Barn har stjaalet en Cykle, er det, der har Betydning for det fremtidige Samfund ikke saa meget, hvorledes det gaar med Cyklen, som hvorledes det skal gaa med Barnet.

Spørgsmaalet om Børnedomstoles Indførelse herhjemme er flere Gange blevet drøftet. I Udvalget af 8. April 1910 var det for, men der blæste der en kølig Vind mod det, det passede aabenbart ikke de Jurister, som der førte det store Ord. Sagen blev nærmest afvist med Begrundelser, som imidlertid synes meget lidet overbevisende. Man siger f. Eks., at det passer kun for store Byer. Nuvel, vi har da en stor By, hvor der vist vilde være megen god Anvendelse for Børnedomstole. Paa det 8de Kriminalistmøde den 9. og 11. Maj 1911 førtes der en interessant Forhandling om Spørgsmaalet, som indlededes af Overretsassessor Axel Petersen. I

Forhandlingen deltog bl. a. den svenske Registrator Harald Salomon fra Stockholm, en af de Mænd, som med stor Varme har talt Børnedomstolens Sag; han har ogsaa udgivet et Skrift om den amerikanske Børnedomstol. Jeg kan anbefale den til ærede Medlemmer, som ønsker at stifte Bekendtskab med dette overordentlig interessante Fænomen; en anden svensk Forfatter, Aug. Wiren har skrevet om Børnedomstolene i Europa. Det viste sig under Forhandlingerne paa det nævnte Kriminalistmøde, at der var almindelig Enighed om, at vi her i Landet burde blive ved Værgeraadssystemet, som skal plejes og udvikles, og nuværende Højesteretsassessor Olrik afviste afgjort Tanken om Børnedomstole herhjemme, idet han stærkt fremhævede Betydningen af, at vi udviklede Tilsynsværgeninstituttet, der, som han udtalte, er vokset naturligt frem paa dansk Grund. Det er sikkert rigtigt, at vi udvikler vort Tilsynsværgeninstitut og anvender det, men det udelukker alligevel ikke, at man søgte at faa ind i det danske Børneforsorgssystem noget af den Retspleje, som anvendes i andre Lande overfor Børn og unge Mennesker. I hvert Fald udtalte en paa dette Omraade saa sagkyndig Mand som Overretsassessor Axel Petersen, at Modsætningen mellem de to Hovedsystemer: Domstolssystemet og Værgeraadssystemet, er mere tilsyneladende end reelt begrundet, og at navnlig Værgeraadssystemet fuldt vel lader sig fuldkommengøre ved Hjælp af Laan fra det amerikanske Domstolssystem, som det er indrettet med sin organiserede Stab af Medhjælpere; og jeg tror, han har Ret.

Jeg tror, der vil være megen Grund til, at man ved den forestaaende Revision af Børneloven meget nøje undersøger og overvejer, hvorledes dette kan lade sig gøre. I „Børnesagstidende“ Nr. 22 og 23 for 1913 har afdøde Overretsassessor Cold, der interesserede sig levende for dette Emne, udtalt sig om Børnedomstole og sagt, at man ofte med et Suk saa hen til Forholdene i de store fremmede Byer med Børnedomstole, hvor det ved Hjælp af dem kunde lykkes paa en hurtigere og mere fintmærkende Maade at faa en saadan Sag ført til Ende, end det kunde ske her i København, hvor vi havde Værgeraadene, som trods al god Villie og al personlig Indsats nødvendigvis maatte blive et noget tungt Maskineri. Jeg tror, som sagt, man bør overveje, om vi ikke kan lære noget af Forholdene i Udlandet og prøve paa at faa det indpasset i den nye Værgeraad-